

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogrščakom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasa

celo ...

... taksu posebi.

Popust po dogovori.

Novinarstvo v D. Lendavi 3/1. Member

Naročnikom i širitelom!

Ar je zadnje četrtletje nastopilo, naj si šte vsaki naročnik i vsaki širiteo v teško dužnost, ka do konca oktobra plača, poberé i nam notripošle vso letošnjo naročnino. Kalendar ovak ne moremo pravočasno izdati. Papira ne moremo naročiti. Dugov v tiskarni ne moremo plačati. Zato po dušnojvesti naj si vsaki vzeme to dužnost. Za Novine se plača na skupni naslov 24 Din., za Mar. List pa 16 Din letno. Kalendar je brezplačen. - Na posamezni naslov stanejo Novine 30 Din. Mar. List pa 20 Din letno, Kalendar brezplačen. V Ameriko, Canado Novine z Mar. Listom i kalendarom tri dolare letno. U Francijo i druge europske države Novine 6 Din. na mesec, z Mar. Listom i kalendarom pa 100 Din na leto. To naj si vsaki naročnik trikrat prečte.

Uprava v Črensovcih.

„Novine“ v vsako hišo.

Družina, katera ne poseduje v hiši časopisa, ne škoduje samo svoji sedanjosti, marveč tudi bodočnosti, ker ni ovulitirana na političnem in gospodarskem polju. Ako ne prej, je v sedanjem razrvanem času nujno potrebno čtivo za vsako posamezno osebo, da si na ta način pripomore k osvoboditvi znanja o poteku vseh dogodiljav ne samo v lokalnem, marveč tudi v svetovnem oziru.

Obitelj brez dobrega, verskega, krščanskega časopisa, živi v temi. Taki družini so povsem neznan dogodka, ki se v sedanjem času bliskovito menjajo, nepoznani so ji gospodarske, politične in druge razmere, o katerih bi moral vsakdo biti natančno podučten, če ima dobro in resno željo na krščanski podlagi živeti, napredovati in uspevati ter v današnjih kritičnih časih delovati na to, da se baš ne prav ugodne gmotne razmere zboljšajo za celokupno prebivalstvo. Ne samo to! Družini brez lista — skoro bi rekel — niso poznane razmere niti v sosednji vasi njenega bivališča, a kaj šele v svojem okraju, banovini in drugih oddaljenih krajih. Narod, ki nima smisla za list, zaostaja, ker vsled neznanja razmer ne gre s časom, odnosno ga čas prehiteva. Biti naročnik časopisa je velevažno v vseh pogledih, posebno pa glede raznih objav in sicer radi uradnih razglasov. Marsikateri občan presliši uradna navodila, odnosno ukaze in ker ni zadostil obveznosti, razglašene od oblasti, občuti po nepotrebnem pest paragrafa, kateri povzročijo družini vsled teškega gmotnega položaja veliko škodo in gorja. Vse to odpade, če je obitelj naročena na list, ker naš časopis v vsaki številki stalno poroča o vseh važnejših izdanih odredbah.

Da ne omenjamo potrebe krščanskega časopisa v vsaki hiši radi drugih okolnosti. V prvi vrsti je neobhodna naročitev naših „Novin“ glede verskega in poštenega življenja. Družina, ki ne čita verskega časopisa, nima pravega razumevanja za napredek v gospodarstvu in na socialnem polju. Taka družina ne živi po Kristusovem nauku: „Ljubi svojega bližnjega kakor, samoga sebe“. In kakor se ne drži te božje zapovedi, nima miru ne v svoji hiši, ne pred sosedji, takega je vedno strah pred Bogom. Marsikatera družina bi si olajšala gorje, če bi bila naro-

Višiji razredi gimnazije dovoljeni.

Pisali smo že, da je pred začetkom letošnjega šolskega leta šla posebna deputacija iz naše krajine v Belgrad zavolo otvoritve višiji razredov naše gimnazije v Soboti. V deputaciji so bili g. Hartner Ferdinand, soboški župan, g. Bajlec Franc, advokatski koncipijent i bivši urednik naši Novin, g. dr. Kelenc, ravnatelj Martinišča v Soboti i naš poslanec lendavskoga sreza g. dr. Klar. Vsi tej gospodje so se zglasili najpre v Belgradi pri naši slovenski ministraj dr. Korošci i dr. Kreki i je zaprosili, naj se pri prosvetnom ministri zavzema za našo gimnazijo. Oba gospoda našiva slovenskiva ministra sta našo deputacijo nadvse lübeznivo sprejela, sta izjavila, da priznata, da je naša gimnazija za našo krajino potrebna i naravnost življenjske važnosti i da sta se njeva že zavzela za to, naj se pri našoj gimnaziji otvorijo višiji razredi, to je, da se izpopuni v osemrazredno državno gimnazijo. G. minister dr. Krek je nato šo sam osebno k prosvetnomi ministri i je potom izjavo, da je prosvetni minister na to tudi pristao, i da našo deputacijo sprejme. Naši gospodje so nato bili v trej dnevaj dvakrat pri prosvetnom ministri. Izjavili so, da prvlé nemrejo iti domov, dokeč ne dobijo od gospoda ministra jasnoga odgovora, ka bo z našov gimnazijov. Končno je g. prosvetni minister obečao, da dobimo popuno osemrazredno državno gimnazijo. Pri pomočniki prosvetnoga ministra, so nato naši gospodje dobili odgovor, da je vsa zadeva končnoveljavno rešena, da dobimo mi popuno osemrazredno državno gimnazijo i to tak, da se najpre otvori peti razred, nato pa vsako leto ešče eden razred, dokeč ne bo vsej osem razredov. Za letos je pa i javo, da ne bo mogoče

otvoriti petoga razreda, zato, ka v državnom proračuni nega za to potrebna kredita. Peti razred, da se zato otvori komaj prišestno leto. Naši gospodje so nato izjavili, da je soboška občina pripravljena za eno leto prevzeti na sebe stroške petoga razreda i naj se peti razred že včasi letos otvori. G. pomočnik prosvetnoga ministra je nato obečao, da se peti razred že letos otvori, če občina Sobota prevzeme na sebe te stroške, zahtevo je samo pismeno izjavo od občine. Naša deputacija se je s tem zadovolvila i otišla iz Belgrada.

Ar pa odgovora iz Belgrada dugo nej bilo, je preminoči četrtek otišao v Ljubljano g. Bajlec i proso našega novoga gospoda bana, naj se tudi on zavzeme za našo gimnazijo. Iz Ljubljane so nato včasi telefonično pitali našega ministra dr. Kreka, ka je z našov gimnazijov. G. minister je odgovoro, da bo včasi šo na prosvetno ministristvo pitat, kak zadeva stoji i da bo osebno urgirao, naj se ukaz o otvoritvi višiji razredov naše gimnazije včasi podpiše. Drugi den, to je v petek so prišli v Sobotu trije brzovajvi. Ednoga je dobo g. Bajlec, ednoga ravnatelj Martinišče g. dr. Kelenc, ednoga pa slovensko kat. akademsko društvo „Zavednost“ v roke g. Bajleca. V tej brzovajvi je g. minister dr. Krek javo, da je ukaz o otvoritvi petoga razreda gimnazije podpisan. Tak smo si priborili po teškom i dugom boji znova našo višijo gimnazijo. Iz srca želemo, naj se v miri razvije do vsej osem razredov ar smo si to v istini zaslužili. Našima gg. ministroma, dr. Korošci i dr. Kreki se pa za njuv trüd i naklonjenost v pogledi naše gimnazije v imeni vsega našega lüdstva i cele naše krajine najlepše zahvalujemo.

Vpelavanje g. Lejko Štefana na dobrovniško faro.

V nedelo, 6. okt. je dobrovniška fara obhajala veliko slovesnost. Dobil je novoga g. plebanoša v osebi g. Lejko Štefana, dozđajšnjoga dobrovniškoga kaplana i farnoga oskrbnika po odhodi g. Volper Pavla, dozđajšnjega plebanoša v pokoji. Obred vpelavanja je zvršo g. Jerič Ivan dekan. Pri vhodi v cerkev je novoga g. plebanoša pozdravila šolska mladina župan Trajbar, Preininger, šolski upraviteo, vsi slovenski, potem edna mladenka vogrski. Posebni prisrčen je bio pozdrav ednoga maloga deteta i g. Preiningera, šolskoga upravitela, ki je s prijateljskim srcom spominao novoga g. plebanoša na tista leta, gda sta vküp delala v Beltincih, vküp tr-

pela v bojni i kak vküp delata v eden namen v Dobrovniku.

Po zvršenom obredi je g. dekan v krasnom slovenskom i vogrskom govori povdaro pomen slavnostnoga dneva. Živo je predočio lepo okinčenoj i prenapunjenoj cerkvi, ka je vrednost duše, štere dobi novi g. plebanoš v oskrbo, ki je vučiteo, voditeo duš i ki njim dava življenje po Jezušovih miloščaj, posebno po njegovom svetom Teli. Duhovnikov je prišlo lepo število. Poleg g. dekana Szlepec Ivan č. kanonik z Sobote, Krantz Jožef, tišinski, Vadovič Rudolf, beltinski, Haoko Jožef, bogojanski, Zadravec Matjaš, črensovski, Berden Andrej, martjanski, Bakan Štefan, lendavski ple-

čena na naš list, ki poroča samo to, kar je Bogu dopadljivega in človeštvu v korist. Vsakemu krščanskemu časopisu je ležeče na tem, da se kritični časi zboljšajo, vsled česar verski list vedno in ob vsaki priliki deluje za dobrobit in za boljše blagostanja celokupnega človeštva. V teh krščanskih listih in s to nalogo so tudi naše „Novine“, katerim je edina skrb posvečati vso pažnjo za omiljenje siromaštva in pomoč potrebnim. „Novine“, kot glavno in edino krščansko glasilo naše Slovenske krajine se dobro zaveda našega dobrega prebivalstva, pa tudi naše Slovenske krajine, ki je važen faktor Dravske banovine. Zato posveča naš list v prvi vrsti vse sile in moči Slovenski krajini, da se jo zdigne na ono stopnjo, kakor ji pripada vsled njenega marljivega in delovnega lüdstva. Vse ono, kar je gnilega, bo uničaval, koristolavce bo razkrinkaval, egoiste grajal in opozarjal na krvosese naroda, pa bili to trgovci z živino, prešiči ali s perutnino. Še temeljitejše bomo imeli pred očmi potrebe naše krajine. V to

svrho bomo po možnosti poročali v vseh zadevah vsake posamezne občine naše krajine. Ravno tako se bomo trudili, da bo čimveč obrnjena pozornost merodajnih faktorjev na našo pokrajino, katera rabi pomoči in boljše blagostanje. Naš list stoji na višku tudi radi svoje nepristranosti, objektivnosti in ni čuda, da naši naročniki priznavajo, da je naš list vsled tega lüdstvu v veliko podporo, zaslombo, počučilo in razvedrilo, ker poročanje „Novin“ odobrava ogromna večina našega naroda, ker „Novine“ pišejo v splošno zadovoljstvo za vse sloje lüdstva. Prezreti ne smemo, da „Novine“ že dolgo let izhajajo in še dolgo, dolgo let bodo tiskane, medtem, ko so nekateri gospodje v naši krajini tiskali že več glasil, ki pa že davno spe spanje pravičnega. „Novine“ ne izdaja kaka zijavka lüdstva, ki kupuje blago zastonj, marveč preprost, demokratičen, vljuden, odkritosrčen urednik, ki se je v celem življenju pehal in mučil za lüdstvo in kojega edini cilj je bil in mu je pomagati narodu.

banoš, Godina Ignac, kaplan od Sv. Jürja i Klekl Jožef, vp. plebanoš z Črensovec.

Novoga g. plebanoša je obiskao na te veliki den tudi g. dr. Bratina, srezki načelnik.

Novi g. plebanoš je sin Slov. krajine, doma iz Sobote. Slüžbovao je na težavnih mestaj, v Beltincih, pri Gradi, Lendavi i Dobrovniku. V boji je bio vojni duhovnik i prehado Albanske pečine. Zvünredna delavnost ga kinči i velika lübezen do svojega lüdstva, štetomi je bio steber, gda se je borio za svoje pravice. Teška naloga ga čaka na fari, gde dosta ma za popraviti, a z božov pomočjov bo njegova delavnost to vse zmogla, ar ga bodo verniki, ki ga iz srca lübijjo, podpirali, kak jih je na to g. dekan Jerič v predgi tudi oproso.

Novomi g. plebanoši iz srca čestitamo i njemi želemo obilno blagoslova z Jezušovoga Srca. Ad multos annos! Na vnoga leta.

Razgled po katoličanskem sveti.

Severna Europa in katoličanstvo. Isti namen kak za slovanski vzhod „apostolstvo sv. Cirila in Metod“ ima za severne europske dežele „družba sv. Ansgarja“; ravno letos obhajajo redovniki v luksemburškom Clairvaux-u 25 letnico obnove te Družbe, ki najbolje v molitvov šče spreobrnotti Skandinavce, ki so:

	vseh	katoličanov	düh. red.
Danci	3,420.000	25.700 (0,75%)	90 779
Islandci	108.000	300 (0,27%)	6 25
na Ferarskih otokih	24.000		2 3
Švedsi	6,162.000	4.000 (0,06%)	21 97
Norvežanci	2,831.000	2.750 (0,09%)	42 351
Finci	3,493.000	1.700 (0,04%)	8 6

Molimo tudi mi, da vsi ti narodi mrzloga severa stopijo v našo toplo ovčarnico, k dobromi Pastiri. —

Francija: Slobodnizidari ščejo pridobiti žene. Framazoni so na 51. kongresi slobodno zidarske Lige stvorili posebno komisijo, ki ma za dužnost, da širi framazonsko miseo med ženami. To pa zato, da bi te žene, kda bi dobile pravico voliti, v parlamentu delale za slobodnozidarske namene, cilje. Framasoni se najpre bojijo, da jih ne bi ženske pravice v Franciji ravno tak zrušile, kak so je v Španiji. Komisija začne svoje delo pri mladenkaj državnih šol i ustanov. — Na 51. kongresi Lige je od toga povedao poznani framazon Gaston Martin, ki je v dugom govori razložo, kak se morajo mladenke v šolaj odgajati, da se oslobodijo očinskoga „skrivnostnoga duha“, to je katoličanske vzgoje i da se vzgojijo tak, da se kak najbole približavajo naravi. Iz duše mladih mladenk trbe odstraniti vse „verske zablode“. —

„Novine“ izhajajo za lüdstvo, ne pa za eno osebo, ki bi rada osiromašila stotisoč ljudi. „Novine“ so list za napredek in prosvetljenje lüdstva, nikakor pa ne za nazadovanje lüdstva, ravno tako smo prisiljeni opozoriti javnost, posebno pa naše dolgoletne naročnike, da izdajatelju lista ni bilo, ni in nikdar ne bo ležeče na tem, da bi si na naročnini zidal kapital, marveč prišrcu mu je le dobrobit lüdstva, za katerega goji kot največji sin Slovenske krajine veliko skrb in to ne samo sedaj, marveč celo življenje. Radi tega naj se naš narod ozira le na poročanje naših „Novin“, katere cilj je lüdstvu pomagati ne pa ugonobljavati.

V tem povedanem lahko vsak razvidi kakega velikega pomena je v vsaki hiši naš list „Novine“. Vsled nizke naročnine naj si ga vsaka družina naroči, saj letna naročnina je mnogo znoslivejša napram drugim listam, osobito pa še tistim, ki niso na verski, ampak na framazonsko — koristolovski podlagi.

Angleška: Za zedinjenje s kat. Cerkvijo. Na Angleškem se od leta do leta večja število onih, šteri se spreobrnejo. To gibanje za povrnenje se posebno širi med mladim anglikanskim duhovništvom. Nedavno je na priliko poslalo 17 anglikanskih duhovnikov na škofa v Nottinghamu prošnjo, da jih sprejme v kat. Cerkev. V tom pismi pišejo med drugim i to: „Boža vola je, da se anglikanska Cerkev pomiri z Rimom, od štere jo je odtrgalo nasilje.“ Katoličani na Angleškem opravljajo vsako leto 9-dnevne pobožnosti za spreobrnjenje cele Angleške v katoličansko vero. Zanimivo je, da se udeležujejo teh devetdnevnic tudi nekatičani.

Francija: število duhovništva. Zdaj ma Francija 87 škofij, v šterih je 41.242.167 vernikov v 36.149 faraj z 45.015 duhovnikov. Največ duhovnikov majo te škofije: pariška 1791, Sille 1610, Lion 1573. Na 877 prebivalcev pride v Franciji eden duhovnik. V pariški škofiji pride na 2.512 duš eden duhovnik.

NEDELA.

Pravo je gospod mrtvoudnomi: Zavupaj, sin, tvoji grehi so ti odpuščeni:

Molimo. Naj vodi naša srca, prosimo, Gospod, delovanje tvoje smilenosti: ar brez tebe nemoremo tebi vgajati.

Osemnajsta nedela po risalaj.

Evangelium sv. Mataja IX.

Vu onom vremeni: Stopivši Jezus vu ladjico, prejk se je pelao, i prišao je vu svoj varaš. I ovo prinesli so k njemu zgutom vdarjenoga: Vupaj se sinek, odpuščajo se tebi tvoji grehi. I ovo neki z pisacov pravili so vu sebi: ete blazni. I gda bi vido Jezus mišljenja njihova, vilo je: zakaj mislite huda vu vaši srcaj? ka je leži povedati: odpuščajo se tebi grehi tvoji, ali pa praviti; stani gori, i hodi? naj pa znate, ka Sin človeči ma oblast na zemli odpuščati grehe, teda je vilo zgutom vdarjenomi: stani gori, vzemi postelo tvojo, ino idi vu hižo tvojo. I gori je stano i odišao je vu hižo svojo: Videvši pa ljudstvo zbojalo se je, i dičilo je Boga, ki je takšo oblast dao ljudem.

*

Berilo iz pisma svetoga apoštola Pavla Korinčanom: „Bratje! Vsikdar hvalim Boga zavolo vas za božo milost, ki vam je dana v Kristuši Jezusu: da ste v vsem po njem obogatili, v vsakšem navuki i v vsakšem spoznanji, ar se je svedočanstvo od Kristuša vtrdilo med vami, tak da vam v niednoj milosti nikaj ne menjka, šteri pričakujete nazveščenja Gospoda našega Jezusa Kristuša, ki vas bo tudi vtrdilo do konca, da bote brez graje ob dnevi Gospoda našega Jezusa Kristuša.“

Cerkveno leto se nagiba h konci. V tom časi nas je sv. Cerkev vodila po poti, po šteroj je hodo naš lübi zveličar. Hodili smo za njim od njegove zibelke v Egipet; od tu v skrito življenje v Nazaret, nato pa smo se podali z njim v javnost med lüdi i smo strmeli ob njegovej reči, ki jo je govorio vnožici: ešče nikdar nišče ne tak govorio, kak te prerok. Šče bole pa smo strmeli ob čudaj, štere je delao po svojoj miloj voli, nam v svedočanstvo, da je on zaistino od Boga poslani Odrašenik. Vsikdar bole smo ga spoznavali, i keliko bole smo ga poznali, teliko bole so se nam kolina vugibala pred njim — Bogom, komi ide vsa čast i slava v nebesaj i na zemli. — Ali kakša groza nas je zišla, gda smo ga videli križanoga vmirati. I znova se nam je potro srce razveselilo ob njegovom vstajenji, s šterim je najbolje pokazao svojo božansko moč. Ešče nekaj dni smo poslušali njegove zadnje reči za slovo, dokeč ga neso oblaki obinoli i nam ga zakrili — do drugoga prihoda. Vsak stopaj njegovoga življenja je, kak vidimo — sama rdeča rožica lübezni. I vse njegovo življenje prekrasen pušeo iz rdečih krvavečih rož — nam v odrešenje. To nas sili, da ga hvalimo s sv. Pavlom v vsem svojem življenji. Nevidne so toti milosti, ki nam jih je podario, kak je nevidna duša i sploj kraljestvo bože. Ali vidno postane ob dnevi Gospoda našega. Tam se ne bo merilo po mišljenji toga sveta, ki

Spomin viteškomi krali Aleksandri I. Trdkova in še kaj.

9. oktober nas je znova vrazilo na tistoj strašnoj rani našega domovinskoga življenja, štero so nam zadale morilske roke lansko leto v Marsseilli, gda so nam vmorili velkoga krala Aleksandra I. Znova nas je zabolelo ob spomini na te strašen dogodek, nad šterim se je zgrozilo ves kulturni svet. Zaječalo je življenje matere nam domovine Jugoslavije, kak da bi nam v srce zabodno smrtonosno sulico. Zgubili smo vladara, ki vse svoje življenje živo samo v toj misli, kak bi združo brate Slovence, Hrvate i Srbe v edno državo — odznotra mirno, srečno i bogato — na zvüna pa mogočno proti vsem neprijatelom. Svoje velke vladarske zmöžnosti je pokazao pok. kralj Zediniteo pred celim svetom i so se vse države trüdile, da bi z njim stopile v prijateljsko zvezo... Sam se je podao na pot v prijateljsko nam Fran-

cijo, da bi se dogovorio o mnogih potrebnih stvareh, ki se tičejo obeh držav. Naši neprijatelji so dobro znali, kak močna bi postanola naša država po tom prijateljskom dogovori. Zato so prekržali nakanenje vrloga vladara z najstrašnejšim delom — z vmorom krala samoga. Šteli so šče več dosegnoti: da bi vničili našo lepo domovino i bi si jo znova razdelili. Ali zmotili so se. Dosegnoli so ravno naopak. Vsi trije bratje Slovenec, Srb, Hrvat so se tem močnej združili proti vsakšemu zvneshnjemu neprijatelji. Naš mladi krao Peter II. nam je tem bole dragi, kem več je trpo ob smrti svojega očca. Okoli njega se naj združo močna, mirna, srečna domovina. Njegova kraljevska roka naj bo ščit vsem, posebno nam na meji države. Zato jo naj vodi močnejša roka Vsemogočnoga.

Izredna skupščina Zveze selekcijskih društev v Ljutomeru.

V zvezi selekcijskih društev za svetloisasto govedo, katera obsega območje srezov M. Sobote, D. Lendava in Ljutomer in ima svoj sedež v M. Soboti, se je v zadnjem času čutila neka napetost, ki se je najbolj izražala v ponovno povdarjenem nezadovoljstvu nekaterih društev, posebno onih iz dolnjelendavskega okrara; nezadovoljnost se je obračala ne toliko proti načelstvu Zveze samemu kolikor proti vsemu sistemu Zvezinega delovanja. Posledica te napetosti in tega trenja je bil odstop dveh članov načelstva, gg. Šömena in Bakana, oba iz dolnjelendavskega sreza. Nekateri delegati pa so zahtevali spremembo pravil, s čemer so upali napake v Zvezinem ustroju odstraniti.

Tako se je zgodilo, da je načelstvo sklicalo za dan 15. p. m. izredno skupščino, kjer bi se obravnavale vse te pritožbe in bi se poleg tega izvršile tudi nadomestne volitve za oba odstopivša člana.

Skupščine se je udeležilo okrog 50 delegatov in 13 virilistov. Kot zastopnik kr. banske uprave je skupščini prisostvoval g. ing. Wenko. Navzoč pa je bil tudi narodni poslanec dolnjelendavskega sreza, g. dr. Klar.

Ozračje, v katerem se je skupščina začela, je bilo zelo napeto in ni dajalo upanja, da bi med obema skupinama prišlo do soglasja. To se je pokazalo že ob prvi točki dnevnega reda, pri obravnavanju revizijskega poročila, ki bi bilo moralo biti podano že na redni skupščini, a je prišlo na vrsto šele na tej izredni skupščini, kar so mnogi delegati ostro kritizirali. Kritizirali so tudi, da je revizijsko poročilo podal g. Zupanc iz Maribora, ki je že lani svojo nadzorstveno funkcijo odložil. Po daljši debati, ki se je sukala bolj o načinu predložitve tega poročila, kakor pa o njegovi vsebini, je bilo revizijsko poročilo brez ugovora sprejeto.

Nato so se obravnavale pritožbe zoper delovanje Zveze. Tajnik Zveze je prečital predstavko, ki jo je v tej zadevi predložil kraljevski banksi upravi sreski kmetijski odbor Dolnja Lendava in v kateri konkretno graja način poslovanja Zveze, predvsem v vprašanju obire rodovniške živine in drugih stvari. Tajnik je nato izjavil, da smatra to predstavko kot napad na njegovo osebo in je zato v daljšem govoru branil svoje stališče, končno pa izjavil, da se odpoveduje vsem funkcijam v Zvezi in je razburjen zapustil skupščino. Z njim se je solidariziral tudi vet. svet. Samec iz M. Sobote. Pritožbo je nato v daljšem, statistično in konkretno utemeljenem govoru branil g. Šömen, ki je ponovno izjavil, da te pritožbe ne gredo na račun zvezinega načelstva,

je največkrat laž i jalnost. Tam se vsakši pokaže v svojoj istinski vrednosti — v vrednosti milosti. I ta vrednost nam ostane za večnost.

Pogled v preminočnost nam kaže dobrote bože i nas sili, da se nje mi dostojno zahvalimo. Pogled v bodočnost nas pa sili, da popravimo,

ampak da so bile sprožene edino le zato, da se Zvezino delovanje prilagodi dejanskim potrebam in interesom poedinih včlanjenih društev. V tej zvezi so se oglašili še nekateri govorniki z obeh strani, ki so deloma podpirali pritožbe in zahtevali spremembo pravil in tako dalje, deloma pa so nekateri to zavračali in označevali pritožbe za popolnoma neosnovane.

Končno se je oglašil v tej stvari k besedi zastopnik banske uprave, ki je v svojem daljšem pojasnilu ugotovil, da so pritožbe v nekaterem pogledu utemeljene, predvsem, kar se tiče preozkega delokroga posameznih društev in obsega njegovih pravic; dejal je, da je Zvezino načelstvo pri svojem poslovanju morda res nekoliko preveč diktatorsko nastopalo proti društvom in je priporočil načelstvu, da naj bo v bodoče bolj širokogrudno. Nekatero točko pritožbe pa je pojasnil in povdaril, da načelstvo za tiste napake ni odgovorno.

Ker je bila naslednja točka dnevnega reda zaupnica dosedanjemu načelstvu tista kočljiva točka, ob kateri bi se ves spor lahko usodno razvil in ogrožal nadaljno delovanje Zveze, se je pred prehodom k obravnavanju zaupnice oglašil k besedi še g. poslanec dolnjelendavskega sreza, dr. Klar. V kratkih besedah je povdaril nevarnost tega spora za napredek in razvoj živinorejstva v teh krajih in je dejal, da društva iz dolnjelendavskega sreza, ki se čutijo pri Zvezinem poslovanju zapostavljena in so zaradi tega te pritožbe in predloge dvignili, še enkrat nudijo vsem drugim roka za lojalno sodelovanje, na načelstvo in druge delegate pa je apeliral, da to roko lojalno sprejmejo in v bodoče složno sodelujejo pri vseh važnih vprašanjih našega živinorejstva.

Njegove besede, ki so bile z odobravanjem sprejete, so ustvarile mirno ozračje, v katerem je bila brez nadaljne debate izrečena načelstvu zaupnica in to soglasno.

Na tej osnovi se je vršila skupščina dalje in so nadomestne volitve sploh odpadle, ker sta odstopivša odbornika, gg. Šömen in Bakan ostavko umaknila na željo skupščine, ki je obenem tudi sklenila, da glede na doseženi sporazum ne sprejme na znanje ostavke, ki sta jo na skupščini podala gg. ing. Eiselt in svet. Samec.

Na ta način se je spor če že ne popolnoma likvidiral, pa vsaj toliko ublažil, da je nadaljno složno delovanje vseh društev ne le omogočeno, ampak tudi skoraj zagotovljeno. Mi samo čestitamo k temu uspehu te skupščine, ker vemo, da bi nadaljni razpor na tako važnem polju narodnega gospodarstva v teh krajih lahko imel dalekosežne posledice.

ka smo dozdej zamüdili i se vtrüjemo za velki den drugoga prihoda našega Gospoda.

Te tjeđen bom molo, trpo i delao vse: naj Slovensko krajino lübijjo njeni šolani sinovje i njene šolane hčeri.

Čüdno se vam bo videlo, če boste brali v novinaj ime Trdkova. To pa zato, ar se Trdkova v „Novinaj“ še ni oglašila. Ne zavolo toga, da ne bi mela nikaj povedati, ne, bilo bi dostakrat preveč napisati. Vendar pa se toga dela nišče ne poprimle (loti), ar so najmre vsi preveč zavörvani v svojo grüdo. Ništerni se niti ob nedelaj ne pozdignejo bar malo v duhovno življenje i to posebno oni, šteri majo več zemlé, pa je sami nemrejo opraviti, drugomi pa ne voščijo. Zato pa robijo kar naprej tüdi ob nedelaj

Toda dnes je bilo inači. Bar ednok so pustili skoraj vsi delo, zavolo toga ar je bila sv. meša doma. To se je najmre zgodilo prvič v trdkovski zgodovini. Občina je zgradila kapelico in gasilski dom vküper. Zato je pribežalo staro i mlado na kraj blagoslovitve. Preč. g. kaplan so blagoslovili kep (podobo) Srca Jezusovoga, kapelico katera je posvečena Srci Jezusovomi, i gasilski dom. Imeli so tüdi lep govor. Za njim je meo guč predsednik občine, šteri pa svoje dužnosti ne spuno. Gučao je vse drugo, kak bi mogeo. Zato prosimo, naj drugič pošlejo rajši svojega zastopnika (tajnika) šteri de znao kaj vö spraviti. Ne vtikajo pa se naj taki lüdje v verske stvari, ar so v nijj ne dobro podkovani i je potom samo zmrcvarijo.

Vsa čast pa ide g. gasilskomi inšpektori, ar je svojo dužnost spuno. On je res nazorno pokazao v kom je bistvo gasilstva, najmre: v krščankoj lübezni! Izjavo je, da je gasilstvo tesno združeno s krščanstvom, kak to dokumentira (dokazuje) naš gasilski dom in kapelica, šteriva sta združena. Par reči je povedao tüdi načelnik domačega gasilnoga društva, pa hvala Bogi, da ne več lügučao. Povem naj tüdi na tom mestu, da so vsi trije govorniki menda pozabili pozdraviti g. poglavara i druge gospode, šteri so se odzvali povabili i prišli na to svečanost. Ob toj priliki bi se spodobilo povedati tüdi par reči g. učitelji, ki je bio ustanoviteo gasilске čete. Pa kak pravijo: „Da te šteri ma konja spravi te že lahko jezdiš,“ pa na pomočnika pozabiš!

Omenim naj še ka je nas občane zelo osramotilo, najmre to ar so vsi trije govorniki gučali o nekšij nasprotnikaj. Ne vem zakaj je trebelo to vsem trem na boben dati. Gotovo bi bokši vtis napravili ali vekši efekt (učinek), če bi o tom mučali.

V istini ne bilo nobenih nasprotnikov, ali kak so je imenüvali sovražnike. Vej so tüdi tej „nasprotniki“ darüvali več za sv. mešo, kak drugi. Neso bili to nasprotniki dobrega dela, kak so povdarjali govorniki, borili so se samo proti goljufiji, ki se je dogajala pri občinskih poslih. Za pravico se pa sakši leko bori. Zato so se borili in se še bodo borili — dokeč ne pride čas, gda se bo ta električna napetost umilila in se bodo stolčki zmajali. Što ne pozna razmer občine Trdkove, te ne razmi trpljenja občanov. Eno pitanje bi rad stavo, toda ne vem komi; najmre: Zakaj i komi občina Trdkova v Slov. krajini največ doklad plačuje? To je važno pitanje i ne vem, če bo što dao odgovor. (Ne spada to se, pa vseeno sem ga napisao, mogoče ga lahko drugič priobčite.)

Kde pa nega sporazumlenja med občani, tam pa znate, da se kaj lepoga ne more doseči. Da ne bilo lepo skrašeno se razmi. Jeliči so bili brez pravih vrhov s sühim vekami i to v deželi, kde je vse puno lepih jeličov.

Pa zavolo nesporazumlenja si tüdi prostora neso dobrega izbrali. Izbran je najmre na potoki blüzi gozda, dočim imamo v Trdkovi tak lepe griče, da bi jo bilo drago gledati.

Kak pesem pravi:

„Cerkvica vrh gore, cerkvica bela, vsak dan pozdravlja te duša vesela! In dalje:

Saj mi takö ljubö, gledaš zvišave, s holma zelenega daješ pozdrave!“

Kak lepo bi bilo, če bi se sporazumeli in bi bila cerkvica na gori, kak povsod, da bi se daleč videla na okrog. Povišana bi bila v sinje nebo in kraljevala bi nad trdkovskimi grabami. Tak pa so opet novi stroški,

kajti delati trebe tudi novi zvonik. Da bi trikrat pomislili pa enkrat zgradili, te bi bili vsi zadovoljni! Zvonik je najprej na bregi, dostojnom mestu, in če bi bila cerkva tudi tam, bi zvon kar preložili v zvonik cerkvice. Pa što je le tak nespameten načrt delao za kapelco. Vej je drugače lepa, nego brez notranjosti (50 cm širine!).

Par reči de dobro posvetiti tudi našim dekletom. Pa ne od vseh, samo nekatere so take, da se po noči vodijo okrog s fanti i to seveda, ko so hodile rože delat. Poleg toga pa so bile povzročiteljice bitja, ki potom tudi ne izostalo. Da pa bodo tudi one dobile, jim je tudi obečano.

Po poldne pa je bila veselica, kak običajno. Da tudi tu ne zmenjalo mesarskoga klanja o tom je že sramotno govoriti! O proklinjanji pa sploh ne govorim. Vej znate, gda človek „k sebi pride“, da je kaj takega zmožen. To je teda bila druga posvetitev presv. Srca Jezušovom! V resnici Srce Jezušovo je bilo užaljeno, ne počeščeno! Zato naj jih Srce Jezušovo za drugič res vodi „preko morja tega življenja“, da ga ne bodo častili samo z jeziki, marveč v dejanjih.

To sem napisao zato, naj zve

tudi širša javnost za naše razmere in v pojasnilo tistomi ljudstvu, štero je bilo zbrano v nedeljo ob toj slovesnosti.

Posilam pa to v naš domači katoliški list in prosim, da to priobčijo, pa še notico, da je sramotno za Trdkovščare, da imajo naročeno tak malo katoliških časopisov! Zato pozivam vse dobromisleče, naj si naročijo vsaj za zimo en ali drugi katoliški list. Vej denarja je zadosta, kak se to vidi še vedno na veselicah.

Zbudite se že enkrat in pojdite naprej! Ne zaostajajte za tistimi svojimi sosedi, ki pridno čtejo. Oni si širijo duševno obzorje in vas bodo pustili odzaja. Povzdignite se malo v duhi. Ne bodite zavörvani samo v svoje. Nič si ne domišljajte, da vse znate. Nešterni malo znate, ka se na sveti godi. Torej skrbite za duševno izobrazbo, kajti toga nam vsem menjka!

Pripomba. To torej pošilam v „Novine“, ker vem, da se bodo bahali po kakšoj „Murskoj krajini“, kake dobičke so poželi na veselici. Drugoga tak ne bodo vedeli povedati. To naj jim bo v pojasnilo. — Preč. g. urednika prosim, naj te članek po možnosti priobčijo, da bo tako zadoščeno $\frac{3}{4}$ skemu nezadovoljnimi ljudstvu!

Politični pregled.

Domača.

Vlada trdna. Od časa do časa širijo med ljudstvom takši ljudje, šterim je zdajšnja vlada ne povoli, laži, da je vlada spadnola. Povdariti moramo, da je zdajšnja vlada jako trdna, ar ma zavüpanje na najviššem mestu i pri ogromnoj večini naroda. Vlada je trdo prišla za delo za pomirjenje v državi, za pomoč kmetom i našemi gospodarstvu. Geslo vlade je z narodom za narod. Narodi šče dati popuno svobodo, svobodne volitve i zvišati cene kmečkim pridelkom, ka se že vsešerom čüti.

Predsednik vlade se je vrno s potovanja. Predsednik vlade dr. Stojadinovič je potüvao po Črnoj gori i Bosni, štero so najsiromaškejši kraji v našoj državi. Na lastivne oči je šteo spoznati vso nevolu i siromaštvo ljudstva i najti tudi način, kak se naj ljudstvu pomaga. Po vrnitvi svojega potovanja je predsednik vlade izjavo, da je zdaj njegova prva skrb, da bo ljudstvo moglo živeti tak, kak je potrebno. Povedao je obenem, da ljudstvo v zdajšnjo vlado vsešerom popolnoma zavüpa i da z velkov radostjov pozdravlja delo vlade na zboljšanjih gospodarskih prilik i na slobodi.

Naši nasprotniki so nej zadovoljni. Preci časa so meli v našoj državi oblast v rokaj ljudje, šteri so kmeta samo te poznali, gda so pri volitvaj njegov glas potrebüvali. To je naša demokratska trumica, štera se je zbirala okoli svojih voditelov Kramera, Pucla pa Marušiča. Tej so naše pošteno slovensko ljudstvo znali v Belgradi tak zamazati, da so v Belgradi v resnici mislili, da je vse slovensko ljudstvo proti državi, i tak se je z lažjov pa denuncijacijami posrečilo tem ljudem, da so dobili vso oblast nad Slovenijov v svoje roke i so tej ljudje skoro štiri leta strašno kralüvali nad nami. Vsa ta štiri leta so tej ljudje v Belgrad stalno poročali, da je naše ljudstvo z njüvim gospodstvom popolnoma zadovoljno i da krize mi skoro sploj ne čütimo. Bog vari, da bi što zmed nas gde zino, da je to že preveč, ka se z nami dela i Bog vari, da bi što zmed nas gde povedao, da je to že nikši red nej več, da poslanci samo za sebe delajo, za narod pa nikaj ne včinijo. Včasu je bio kaštigani ali zapreti. Tak smo bili prisiljeni tiho biti pri tom smo pa čüduže siromaškejši gračüvali, dukeč so nas tej naši gospodarje nej spravili ščista na kodiško palico. Nego oni so s svojim štiriletnim gospodüvanjem nad nami bili popolnoma zadovoljni ar so sami sebi lepe dobičke spravili, či je pa kmečko ljudstvo pri tom naravnost glad trpelo, za to se je niti eden od tej gospodov nej brigao. Zdaj pa, gda so oni vö z vlade spadnoli i so prišli naši ljudje na vlado, zdaj so pa naednok nezadovoljni i tov vladov i včasu vidijo vse tiste nevole pri našem ljudstvu, šteri nevol so te, gda so bili oni na vladi, sploj nej šteli videti.

Zvünešnja.

Boji v Afriki so se že začnoli. Italija je s svojimi trumami napadnola Abesinijo i je že zavzela abesinsko mesto Aduo. Taljani z vsov svojov vojskov od trej strani marširajo v abesinsko državo. Svoj dugo pripravljeni pohod v abesinsko državo so začnoli pred ednim tjednom. Taljani so proti Abesincem v pogledi orožja dosta bole močni. Taljani majo najmodernejše topove, aeroplan, tanke i automobile. Abesinci majo pravzaprav samo dobre puške, aeroplanov, topov i tankov pa skoro nikaj nemajo. Taljani so začnoli abesinska mesta i abesinske vojaške postojanke najprej z aeroplanov bombardirati. Pri tom so Abesinci vnogo zgüb meli. Pravijo, da je v mestu Adui, štero so Taljani bombardirali iz zraka, najšlo smrt 1700 žensk, dece, pa starcov, ar je vse drugo moralo oditi k vojakom. Abesinci, šteri so ništerni zdaj obrvim videli aeroplan, so v divjem strahu bežali na vse strani. Abesinski vojaki so pa dobri i se Taljanom hrabro proti postavljajo. Abesinci pravijo, da je to komaj začetek i Taljani ešče niti ne vejo, kak se bodo morali boriti, če bodo šteli Abesinijo zavzeti. Abesinija je trikrat tak velka kak Italija, ma vnogo visikoga gorovja i malo vode. Za vodo pa znajo samo domačini i bodo Taljani v tej bojnaj ešče velko žejo i vnogo nevol morali pretrpeti. Zdaj so prišli Taljanje komaj kakši 50 kilometrov notri v Abesinsko državo.

Svet družstva narodov v Ženevi si pa pomali zgučavle, ka bi bilo zdaj za napraviti, gda se je bojna med Italijov i Abesinijov že začnola. Ar sta obe državi članici Družstvo narodov, bi moralo Družstvo narodov zdaj Italijo kaštigati, ar je Italija prva napadnola Abesinijo. Vidi se pa, da so si države v Evropi ešče nej na jasnom, kak naj bi se to zgodilo.

Anglija ma vse svoje vojno brodojje pripravleno. V sredozemskom morji je nad 100 velki angleški bojni ladij, štere so vse pripravlene, da nastopijo proti Italiji, gda angleška vlada to sklene.

Francija se je ešče nej odločila, na štero stran bi se nagnola. Dozdaj je Italijo zagovarjala, zdaj pa izgleda, da bo tudi ona nastopila proti Italiji.

Grčija je izjavala, da bo nastopila proti Italiji, če bo potrebno tudi z orožjom.

V Ženevi so se komaj zdaj zdramili gospodje i so spoznali, da Italija roparsko napado, katoličansko Abesinijo. Zato se zdaj pogučavlejo, kak bi nastopili proti Italiji i jo kaštigali po svojih pravilaj. Vso stvar moti Italiji vodi Anglija, ki bo tudi z bojnov nastopila proti Italiji, če ta ne henja.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Križi v soboškoj gimnaziji. Delo ništerni gospodov v našoj krajini je v zadnjem časi obstajalo v glavnom v tom, da so preganjali vse ka po verskom i katoličanskom diši. Dobre naše krščanske resnično sposobne i poštene profesore so stalno preganjali i jih skoro vse odpravili z naše gimnazije. Glavno reč na našoj gimnaziji so meli samo takši profesori, šteri so skoro pri vsakšoj reči tudi med poukom pokazali svoje sovražstvo do katoliške cerkve. Velko skrb tej gospodov je bila tudi v tom, da so križe iz vseh sob soboške gimnazije ven zmetali, kak se je to v niti ednoj drugoj gimnaziji v Sloveniji i mogoče niti celoj državi nej zgodilo. Tomi deli primeren je bio tudi sad vzgoje na našoj gimnaziji. Nesmimo se zato čüditi, či nam pravijo, da je med našim dijaštvom prav vnogo dijakov komunističnoga mišljenja. Nej čüda. Znanja so na toj gimnaziji nej mnogo pridobili, bolševističnih vzgledov zaničevanje cerkve so pa vnogo lahko vidli. Vüpamo se, da se bo tudi naša gimnazija v tom pogledi v kratkom popravila. Zdaj je že prišla na gimnazijo zapoved, da se morajo križi v vse sobe nazaj spraviti, drugo bo pa ešče sledilo.

Gostilna Benko v Nemčavcih nazaj odpreta. Od znane Benkove gostilne v Nemčavcih, šteroj naši ljudje kratko pravijo „Hidveg“ se je v zadnjem časi vnogo vsemogočega med ljudmi gučalo. Edni so gučali, da so v toj gostilni večim ljudem penezi sfalili. Popotnik je prej prišeo v gostilno, tam kaj malo vina spio nato pa samo ednok ščista omamleni zaspao. Gda se je zbüdo, je prej gde vünej v jarki ležao brez penez, pa je sam nej znao, kak je v jarek prišao. Drugi so palig gučali, da je što v gostilni spao, v tistoj sobi kak gostilničar pa gostilničarka, pa so njemi vnoči penezi sfalili. Dosta se je gučalo tudi od toga, da so pri toj gostilni vnogi bicikli preminoli, ali pa pokrovec s konja ali vreče silja ali mele z voza, če je voznik pred gostilnov püsto voz s konji. Ništerni so palig gučali, da ma gostilničarka v toj gostilni vsigdar več mladi deklin pa moški pri tej deklinaj lahko dobijo za peneze ka ščejo. Da bi ljudje v toj gostilni prle pa bole pijani gratali i tak več penez zapravili, je prej gostilničarka ništernim gostom v vino nekši beli praj mešala, da so potom ščista nespametni gratali i razmetavali kak neki peneze. Pa Bog zna, ka vse so ešče ljudje znali povedati od te gostilne. Nazadnje je nikaj vse to napisao, pa poslao sodišči i sodišče je začnolo zadevo preiskavati, dokeč se je pa preiskava vršila, je oblast začasno to gostilno zaprla. Zdaj je pa sodišče ugotovilo, da je vse to, ka so ljudje božnoga od te gostilne gučali, popolnoma izmišleno i da se v toj gostilni nikdar nikaj nepravilnoga ali cilo protizakonitoga nej zgodilo. Ar so v toj gostilni bili gostje vsigdar navdse dobro podvorjeni, so si vse te, nepošte te guče razni nevoščljivci zmislili v svojoj glavi. Zanimivo je namreč to, da so bili v toj gostilni stalni i skoro vsakdanešnji gostje jako ugledni gospodje iz Sobote, tak tudi predstojniki raznih uradov i žandarmerije i bi eden ali drugi gotovo morao opaziti kakše grdo delo, če bi se v toj gostilni v istini kaj takšega godilo. Ljudje namreč dosta lažejo i je gotovo laž tudi to, da bi se Hidvegova gostilničarka gda hvallila, da njoj nišče nikaj nemre, zato ka ma vso višišo gospodo na svojoj strani i da lahko žandara vö brsne če pride v njeno oštarijo kakšo preiskavo delat, ali pa, da dosegne, da takšega žandara kam v Srbijo premestijo. Zdaj se je posvedočilo, da so vsi takši božni guči od te oštarije navadna laž, i je gostilna „Hidveg“ znova odpreta, i bodo vnogi gostje i ljubiteli dobre i fal hrane i pijače lahko znova vsakši den zahajali v to popolnoma pošteno gostilno.

Za vseučiliško knjižnico v Ljubljani je zdajšnja vlada odobrila državni kredit z milijonov 500 jezero dinarov. Z zidanjem knjižnice bodo začeli v najkračšem časi.

Po svejti.

„Kama ideš, kama, mlada, rana dekla? Kama ideš, kama, si boš pogačo nesla?“

„Idem daleč, — idem za gore zelene, da nazaj ti pridem, več ne boš za mene.“

Daleč za gorami je moj lübi zbrani, stali tam do sami svatje odebrani.

Fluca daleč leta, jaz šče dele idem, tam bom duga leta dokeč k tebi pridem.

Ti se boš oženo, si drugo boš odebrao. Ne boš mene čakao, boš drugo v cerkev gnao.

Idem daleč, idem za gore zelene, da nazaj ti pridem, več ne boš za mene.“

Horvat Ivo.

Naša gimnazija se spopuni v popuno gimnazijo i je ukaz od ministrstva prosvete že prišeo. Dijaki so se že vpisali v peti razred, če je pa šteri izmed dijakov ali starišov ešče dozday nej zvedo za to, se ešče izdak lahko včasu javi pri ravnateljstvu gimnazije i bo sprejeti. Gda smo se telko borili za našo gimnazijo v Soboti skrbimo tudi, da pridejo zdaj kem prle vsi naši dijaki nazaj v Soboto.

230 milijonov škode je napravila družba Našička našoj državi. To družbo mi dobro poznamo, ar je vse naše najlepše šume posekala pri tom pa državi ogromno škodo napravila i v tožbi, štera zdaj teče proti toj družbi se je ugotovilo, da država trpi 230 milijonov Din škode.

Če bi Vam što pravo, da Vam da 3000, 9000, 12000 ali 18000 dinarov, bi ga jako poslušali i ga pitali, kak je to mogoče. Mi Vam zagotovimo, da Vam „Karitas“ da omenjene i še druge zneske. Samo poslušajte, kak? Zavarje se pri njoj. Pri njoj se lahko zavarujete na stara leta. Lahko zavarujete pri njoj herbijo svoje dece. Lahko pa zavarujete pri njoj sebe i domače za slučaj smrti. Nikelko let bodete plačüvali šumo, štero leško sami določite, i kda preteče določena doba, ali v slučaji smrti, Vam „Karitas“ izplača določeno šumo. Pri „Karitas“ je več jezera ljudi zavarvanij i med njimi nega niednoga, šteromi bi bio žao. Vsakši je zadovolen, ar zna, ka je „Karitas“ edna najbouših zavarovalnic. Obrnite se na zastopnike.

Pozdrav pošilajo celoj Slov. krajini, cankovskoj i jelenskoj fari, graškoj i gornječrnskoj občini pa vredniki Novin: *Jug Marija i Terezija, Hari Ema* z G. Črnc, *Geder Marija* z Hrašič. Vse v Franciji. *Ošljaj Barica*, Filovci, iz Francije, svojim domačim, poznancom, prijateljicam i vredništvu Novin. Prosi molitve za sebe. *Časar Štefan*, Moreville, Francija, iz Čepinec, svojim domačim, vsem duhovnikom i celoj Slov. krajini, pa vsem izseljencom našim v Franciji. Resno opomina vse domače naših izseljencov, da do tej popolnoma zgübleni v Franciji, če njim domači ne poskrbijo dobroga čtenja. *Pozvek Matjaš*, Vidonci, iz Francije, svojoj ženo, celi rod, gračke gospode duhovnike, vse svoje sosede i urednika Novin. Vsem žele boži blagoslov i zdravje. *Križan Marika*, Krog iz Francije, starišom, bratom, sestram, nevesti, rodbini, sosadom, prjateljicam, poznancom i celoj Slov. krajini. Prosi molitve vseh, ar ma samo 3 vüre časa po nedelaj, štere vüre čte naše dobre liste. *Marič Agneš*, Rogaševci, iz Francije, starišam, sestram, bratom i poznancom v Rogaševcih.

Stalnoga beroša

z najmanje 5—6 lastnimi delavnimi močmi potrebuje večke knetsko posestvo, štero ma tudi 65 m³ silosov. Plača: polovica vseh dohodkov s prostov kürvjavov. Zahteva se: brez-pogojna poštenost i pridnost s priporočilom domačega župnika i zmerna kaucija. Pitaite pri Dr. BREZNIKI, zdravniki v G. RADGONI

V Mostju št. 34. bo 20. okt. popold. iz proste roke javna licitacija gostilniških prostorov, posestva, gozda in pašne pravice.

Naše romanje k sv. Trojici v Slov. Goricah.

O sv. Trojica, podaj nam roko,
mi radi bi prišli, gor v sv. nebo!

Leto za letom doni mogočna pesem naših romarjev tja proti Slov. Goricam, da v slovenskem Jeruzalemu počasti preslavno sv. Trojico. Nešteto in nešteto romarskih src nosi pred njeni prestol goreče zahvale za pomoč v skušnjavah, stiskah, boleznih, siromaštvu itd. Mnogi drugi pa spet romajo v upanju, da njim mogočna Trojica obriše grenke solze, potolaži žalostna srca in izpolni goreče želje. In res, še nigdar ni bilo slišati, o mogočnar sv. Trojica, da bi se pobožni romar vračal od Tebe nepotolažen, brez upanja na Tvojo pomoč.

Tudi letos so se v kvatrnih dneh neštete trume pobožnih romarjev iz cele Slov. krajine zgrnile okrog veličastnega sveto-trojiškega svetišča in počastile z molitvijo in pesmijo presv. Trojico. Kdo je pripravil toliko naših vzornih očetov in dobrih mater, da so se podale peš na tako dolgo pot, da so v vročini, žeji in tudi lakoti vstrajale po cele dneve na teški poti? In kdo naše pridne fante in marljiva dekleta? In slednjič, kdo je pripravil toliko naše nadebudne mladine tja v naš slovenski Jeruzalem? Mar kakšna veselica, pojedina, kakšne zemeljske dobrine, za katerimi ljudje tako komprne in hite? O ne! Nič veselice, nič zabav, nič zemeljskega dobička ni bilo tam. Le ljubezen našega globoko vernega ljudstva do presv. Trojice jih je vzdigla in gnala tja pred Njeni prestol, da si tam izprosijo odpustanje grehov, varstvo in blagoslov božji. Da, samo ta ljubezen jih je gnala tako daleč, da kot spokorni romarji takorekoč prisilijo sv. Trojico, da z usmiljenjem pogleda na njih potrebe dobro vedoč, da nebeško kraljestvo sli trpi in le silni ga otimajo. In kdor ni videl teh romarjev, tudi si ne more predstavljati njihove vere, ljubezni in zaupanja v presv. Trojico.

Pri letošnjem kvatrnem romanju sem bil navzoč, ko so naši pobožni romarji jemali slovo od sveto-trojiškega svetišča in podobe Matere Božje. Na dvorišču je klečalo nad tisoč romarjev iz Slov. krajine. Mogočno je donela njihova poslovilna pesem k sv. Trojici in prosila zadnji blagoslov, blagoslov za srečno vrnitev domov. Ozri sem se in pogledal po klečečih romarjih. Kar iznenadil sem se. Videl sem namreč, da je večina romarjev rosnih oči. Nisem si mogel takoj razložiti, kaj neki bi to pomenilo. Vprašal sem sosedo, ki že več let stalno roma k sv. Trojici, in on mi je povedal, da romarji jokajo zato, ker se že morajo ločiti in razstati od prestola mogočnice sv. Trojice. Niso to bile solze žalosti in zapuščenosti, nego solze zahvale in ljubezni do Nje, od katerih upajo v tem življenju vse, a kar je največ zagotovilo za večno življenje. Zato so privrele na trudne in še zaspane oči solze zahvale in iz romarskih src je vedno močnejše donela pesem trojiška:

O sv. Trojica, podaj nam roko,
mi radi bi prišli gor v sv. nebo!

O srečno ljudstvo Slov. krajine, dokler še imaš tako verne sinove in hčere. Le išči še naprej pomoči v svojih skušnjavah in stiskah le tam, kjer jo resnično dobiš in najdeš — pri sv. Trojici in Materi Božji. Vem, da se Ti mnogi smejejo in norca delajo iz Tvoje vere in vdanosti, ki jo gojiš in nosiš v svojem srcu do romarskih svetišč. Najbolj žalostno pa je, ko je med temi „mnogimi“ tudi Tvoj lasten brat ali sestra. Slišal sem možakarja, kateremu ni dosti ne do vere ne do cerkve, kako se je zgražal in spodtikal nad tem, zakaj naši ljudje „okoli po sveti švedrajo“ in drugim „peneze ta“ nosijo, naše domače siromašne cerkve in naši ubožci pa zastoj pomoči čakajo. Je že res, da tudi doma imamo mnogo potreb, ki nujno pomoči kličejo. Ali pred vsem, ti očitki prihajajo od takih ljudi, ki jim malo mar cerkev in vera in tudi ne radi dajo na potrebe domačih cerkva in siromakov. Drugič pa nam dnevna izkušnja dokazuje, da tudi naše domače cerkve in širte še največ dobe od takih, ki radi pohajajo na Božja in romarska pota. Torej tem našim

„godrnjačem“ ni za naše cerkve in sirote; oni pač težko vidijo, da je naše ljudstvo še dosta verno in zvesto Bogu, Materi Božji, Cerkvi in duhovnikom. Odtod vsi njihovi očitki, njihova zgražanja in godrnjanja nad našimi dobrimi romarji. Te očitke sem že večkrat slišal, posebno pa še ob priliki evharist. kongresa v Ljubljani, ko si je iz neke goričanske fare prijavilo kar 75 romarjev. „Hu, ti ljudje pa res morajo imeti veliko denarja, ko ga pa doma ne morejo napraviti!“ Tako so godrnjali in opravljali ti zaskrbjeni možakarji. Toda Ti verno ljudstvo Slov. krajine ne daj se ugnati, in ne pusti, da Ti taki močnejši blatijo Tvojo čast in prepričanje. Njihova noga naj ne prestopi praga nobene krščanske poštene družine. Svoji k svojim! A Tvojemu delu in veri blagoslov Božji ne bo izostal. Saj si že letos doživelo del tega blagoslova, ko je osem Tvojih sinov prvič pristopilo k oltarju Božjemu in Večnemu darovalo Nedolžno Jagnje. Da, blagoslovljen si bil ti kotiček slovenske zemlje, Slov. krajina, in še boš blagoslovljen, samo ostani zvest veri in Cerkvil Zdravo drevo zdrav sad rodi! Zdaj pa še Tebi, o lepo Goričko, par besed posebej. Kajti Ti si letos še posebej pokazalo svojo vero in gorečnost. Že dolgo let ni pohitelo iz tvoje sredine toliko romarjev k sv. Trojici kot letos. V procesiji, ki je šla iz Gornje Lendave, se je do Cankove zbralo okoli 700 ljudi — romarjev. Iz same graške fare, kot prave buditeljice verskega življenja na goričkem, je romalo prek 300 ljudi; na poti pa so se procesiji priključili številni romarji od sv. Jurija, iz Pertoče in končno še iz Cankove. Procesijo so vodili agilni graški kaplan, preč. gosp. Rataj, ki so bili duša celemu i dobro uspelemu romanju. Pri delu jim je pomagal domači g. bogoslovec Kerec, ki je zlasti skrbel za red na poti. Na Cankovi so se procesiji pridružili s svojimi številnimi romarji cankovski g. kaplan, Safošnik ter nas spremljali do sv. Trojice. V lepem redu, med molitvijo in lepim petjem smo prekoračili granico pri Cankovi ter po enourni poti po Austriji spet stopili na slovenska tla v G. Radgoni, kjer smo se malo odpočili in okreplili. Okrepljeni smo se podali na novo pot in po večurnem romanju zagledali krasno cerkev pri sv. Treh Kraljih, ki z visokega hribočka zmagoslavno zre na svojo spodaj ležečo predstojnico — sv. Benedikt. Pri sv. Treh Kraljih nas je prijazno sprejel stari prijatelj in znanec goričkih romarjev, preč. g. Franc S. Gomilšek, dekan iz sv. Benedikta, s svojim domačim kaplanom. Naši goričanski romarji imajo že več let navado, da ne gredo takoj k sv. Trojici, temveč se zaustavijo pri sv. Treh Kraljih, tu opravijo svoje pobožnosti, prenoče ter šele drugo jutro v procesiji romajo naprej k sv. Trojici. In tako je bilo tudi letos. Med krasnim in mogočnim petjem smo vstopili v svetotrojiško svetišče i naša pesem je zadonela tako močno, tako proseče, da se je orosilo marsikatero romarsko oko. S to pesmijo smo zaprosili sv. Trojico za blagoslov in varstvo. In oboje smo uživali v polni meri. Kajti, romanje se je izvršilo brez vsake večje nesreče, imeli smo krasno vreme in preživeli res lepe urice pod varstvom sv. Trojice. Le brezvestni žeparji, katerih nikjer ne majka, so begali naše romarje. Vsi naši romarji so imeli priliko opraviti vse svoje skupne in privatne pobožnosti in tako duhovno prenovljeni se veseli vračali svojim domovom. Tudi povratek se je izvršil v najlepšem redu tako, da so se vsi čudili, ki so videli našo veličastno procesijo. Tako smo tudi s svojim dobrim primerom dali dokaz žive vere in ljubezni do presvete Trojice.

Da je pa naše romanje tako krasno uspelo, pa moramo seveda biti hvaležni predysem sv. Trojici sami, ki nas je čuvala i krepila. i Materi Božji, da mu je izprosila potrebne milosti i duhovne darove. Zahvala pa gre tudi naši preč. duhovščini, ki je pripomogla

Službena naznanila.

Razglas.

Na temelju čl. 2. pravilnika ministrstva za kmetijstvo od 25. marca 1935, št. 1872/V, izdanega na osnovi čl. 5. uredbe od 2. februarja 1935 o izpremembah in dopolnitvah uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934, predpisujejo po odobritvi g. ministra za kmetijstvo *Zadružna zveza v Ljubljani*, registrovana zadruga z omejeno zavezo, *Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani*, registrovana zadruga z omejeno zavezo in *Zveza gospodarskih zadrug za Jugoslavijo v Ljubljani*, registrovana zadruga z omejeno zavezo, naslednji

odplačilni načrt,

po katerem bodo zadruge, včlanjene v imenovanih Zvezah, izterjevale od dolžnikov-kmetov svoje terjatve, nastale pred 20. aprilom 1932.

Člen 1.

Kdo se smatra za dolžnika-kmeta, je določeno v čl. 2. uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934.

Člen 2.

Zadruge računajo dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 največ 6% obresti letno za nazaj. Le zadruge, ki imajo več ko 25% svoje obratne glavnice (t. j. vseh lastnih in tujih sredstev) izposojene od drugih denarnih zavodov, smejo računati dolžnikom-kmetom od 1. januarja 1935 dalje največ 7½% obresti na leto.

Člen 3.

Dolžniki-kmetje morajo vsako leto najkasneje do konca meseca novembra plačati obresti od dolžne glavnice po čl. 2. tega odplačilnega načrta. Od dne dospelosti se računijo zamudne obresti v enaki izmeri.

Člen 4.

Dolžna glavnica odplačujejo dolžniki-kmetje, izvzemši primer po čl. 5., v 12 letih po naslednjem načrtu:

V letu 1935 1%, 1936 2%, 1937 3%, 1938 4%, 1939 5%, 1940 7%, 1941 9%, 1942 11%, 1943 13%, 1944 14%, 1945 15%, 1946 16%.

Kot dolžna glavnica se smatra stanje dolga, izračunjeno po čl. 3., odstavek 5., uredbe z dne 3. avg. 1934.

Odplačilo na glavnico je plačati vsako leto najkasneje do 30. novembra.

Člen 5.

Če dolžna glavnica pri zadrugi ne presega zneska Din 6000.—, odplačuje dolžnik zadrugi poleg vsakoletnih obresti letno najmanj ¼ dolžne glavnice, in sicer do konca novembra vsakega leta.

Člen 6.

Če dolžnik ne plača obresti in odplačila na glavnico v teku treh mesecev po dospelosti, izgubi pravico do ugodnosti iz tega odplačilnega načrta.

Člen 7.

Ako zadruga ugotovi, da dolžnik otuje ali bremenuje ali pustoši svoje premoženje, tako da bi iz tega nastala nevarnost za njeno terjatev, izgubi dolžnik pravico do ugodnosti iz tega

k uspehu našega romanja. V prvi vrsti velja to za preč. g. Rataja, ki je bil, kakor sem že prej omenil, duša celemu, in je pripomogel k uspehu ne sam s svojo navzočnostjo, temveč tudi lepimi besedami in mogočnim glasom pri petju. Ista zahvala gre tudi preč. g. Safošniku iz Cankove, ki je s svojo navzočnostjo in delom povzdignil veličastnost naše procesije; preč. gg. iz sv. Benedikta in od sv. Trojice, ki so se mnogo trudili za naše romanje. Tudi našim vrlim pevcem in pevkam za lepo in požrtvovalno petje bodi hvala, kakor tudi vsem ostalim romarjem za potrpljenje in poslušnost. Posebej se zahvaljujemo pograničnim oblastem, ki so vodstvu romanja šle zelo na roko. Končno pa bodi hvala tudi gospodu, ki je opravljal dežurno službo, ali po domače rečeno, *policajsko službo*. Red je pač povsod potreben. Pa brez vse zamere, če je padla tudi kakšna trda beseda. Naj Bog blagoslovi naše dobre romarske sklepe. Naj živi vse naše romarje sv. Trojica in Marija Mati! Na svidenje, ako Bog da, na drugo leto!

Romar — spremljevalec.

odplačilnega načrta z dnem, ko je prejel od zadruge pismeno obvestilo o tem.

Proti taki določbi zadruga ima dolžnik v roku 15 dni od prejema obvestila pravico do pritožbe na pristojno revizijsko zvezo, ki odloča dokončno.

Člen 8.

Obresti, ki bi jih bil moral plačati dolžnik do 15. decembra 1934, se smejo po prisilni poti izterjati po preteku 15 dni po objavi odplačilnega načrta v „Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine“.

Člen 9.

Predpisi uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934 se smiselno uporabljajo, kolikor ne nasprotujejo določilom tega odplačilnega načrta.

Člen 10.

Odplačilni načrt dobi obvezno moč z dnem, ko se objavi v „Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine“.

Zadružna zveza v Ljubljani, registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Zveza slovenskih zad. v Ljubljani, registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Zveza gospodarskih zadrug za Jugoslavijo v Ljubljani, registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Na osnovi čl. 2. pravilnika od 25. marca 1935, št. 1872/V, izdanega na osnovi pooblastitve po členu 5. uredbe od 2. februarja 1935 o izpremembah in dopolnitvah uredbe o zaščiti kmetov z dne 3. avgusta 1934

odobrujem

ta odplačilni načrt za:

Zadružno zvezo v Ljubljani, registrovano zadrugo z omejeno zavezo, Zvezo slovenskih zadrug v Ljubljani, reg. zadrugo z omejeno zavezo, Zvezo gospodarskih zadrug za Jugoslavijo v Ljubljani, registrovano zadrugo z omejeno zavezo.

V Beogradu, 1. V. 1935. št. 25408/V

Minister za kmetijstvo
dr. Drag. Janković s. r.

Sresko načelstvo v D. Lendavi, dne 3. 10. 1935
Pov. S. No. 246/1.

Vsem občinam.

Kraljevska Banska uprava je odredila, da se objavi v dnevnikih časopisih in potom občin na krajevno običajen način sledeče, da ne bi imelo občinstvo nepotrebnih stroškov s preskrbo dokumentov in vlaganjem prošelj sledeče:

„Kraljevska banska uprava prejema dnevno prošnje za sprejem v državno odnosno banovinsko službo pri banki upravi, kakor tudi pri podrejenih uradih in ustanovah.

Vsa mesta po državnem in banovinskem proračunu so zasedena in ni na razpolago kreditov za nove namestitve.

Spričo tega se prosilci opozarjajo, naj do nadaljnjega ne vlagajo prošelj, ker se ne bi mogle vzeti v poštev.

Do konca proračunskega leta tudi ni več kreditne možnosti za nove podelitve podpore iz bednostnega sklada višje kvalificiranim absolventom šol.

Opaža se, da je precej več ženskih kakor moških moči, pa je potrebno povdariti, da se bo v morebitnih primerih izpraznitve kakega mesta v prvi vrsti oziralo na moške prosilce. Interes službe zahteva, da so zlasti pri podrejenih uradih, kjer opravljajo uslužbenci službene posle tudi zunaj urada, nastavljene moške moči.

Gospod ban prejema neštevilna pismena priporočila, ki imajo namen podpreti prošnje tega ali onega prosilca. Ker ni možnosti za pozitivne rešitve so tudi taka priporočila odveč in se z njimi povzročajo banški upravi le nepotrebno delo. Isto velja za osebne intervencije.

Prednje objavite na krajevno običajni način, zlasti pa opozorite izrecno na to znane reflektante na službe.

Sreski načelnik:
Dr. Bratina s. r.

Prodám

v najboljšem stanju. Naslov y uredništvu Novin

y Slov. Gorihah
3 h od Ptujja do
bičkanosno po-
sestvo 15 oralov